

בית במרכז הארץ | תכנון: אדריכל גיא וליקסון ואדריכל דוד עזוז, וי סטודיו אדריכלים | צילום: מושי גיטליס

פתרונות יצירתיים

העדינות שבשילובי החומרים - בטון, אבן, ברזל, עץ מסוגים שונים וזכוכית - יוצר בבית ייחודי זה חגיגה לעיניים

Architects: Guy Velikson & David Azouz, V Studio Architects

” מאחר שגרם המדרגות תוכנן במרכז הבית, חשוב היה לנו במיוחד לתת לו נופך פיסולי ומעוצב, ולכן תכננו עבורו ציר פרופילי ברזל דקים כדוגמת ענף עץ

רחצה לכל דבר. בהמשך לכניסה תוכנן מטבח עשיר, פונקציונלי ואלגנטי, המקדם את פני הבאים. למטבח חזית פרטית לגינת הבית וכן דופן הפונה לפאטיו העובר כציר אנכי מהמרתף ועד לקומה העליונה ומכניס אור תוך שמירה על פרטיות הדיירים. מול המטבח הוצב גרם מדרגות שלא ניתן לראות רבים כדוגמתו. ”מדרגות הן מן האלמנטים שאנחנו מאוד אוהבים לתכנן”, מצהיר אדריכל וליקסון. ”מאחר שגרם המדרגות תוכנן במרכז הבית, חשוב היה לנו במיוחד לתת לו נופך פיסולי ומעוצב,

מקום למשרד שיכול עשרה עובדים, עם חלוקה לחדרים ומחלקות, ומבלי לפגום בנוחיות המשתמשים ובתנאים – כאשר החשוב מכולם הוא אור טבעי לכולם.” הפתרון: הבית, בעל המגרש הצר, זכה לחלוקה מופתית לשלושה חלקים לכאורה ”סטנדרטיים” – בקומת הקרקע מיד עם הכניסה, תוכנן חדר עבודה ביתי המשקיף לגינת הכניסה המטופחת והעשירה. לעת מצוא החדר ישמש גם למנוחה ואף לאירוח. מולו תוכננו שירותי האורחים, כאשר באופן נסתר יש בהם גם מקלחת, כך שהם משמשים כחדר

” כבר בפגישה הראשונה בינינו לבין הלקוח, כשראינו את הסינרגיה בין בני הזוג ואת הכימיה בין ארבעתנו, הבנו שלא יוכל להתקבל בית פחות ממצויין, מסביר אדריכל גיא וליקסון בפתיחת דבריו. ”ויסטודיו אדריכלים”, בעלות האדריכלים גיא וליקסון ודודי עזוז, התבקשו לתכנן בית פרטי שהינו חצי מדו משפחתי. המגרש משתרע על 300 מ”ר, והאתגר, כפי שמצהיר עליו אדריכל עזוז, הוא לא עניין של מה בכך: ”התבקשנו להכיל פונקציות רגילות כפי שיש בכל הבתים הפרטיים, אולם בנוסף לזאת היה עלינו למצוא בבית

כחיץ בין המדרגות לבין החלל הראשי של הבית תוכננה ספרייה

” הגינה כשלעצמה – על עצי הפרי וערוגות התבלינים שבה – כאילו לקוחה מן הטבע. היא אינה מהוקצעת או פראית מדי ולכן משרה אווירה נעימה של טיול בחורשה

לסופי השבוע עם בני הזוג וכן חדר כביסה עם פיר נסתר לתלייה שפתוח לשמיים אך לא לרחוב. מנגד החדרים ובקצה גשר המרחף מעל המטבח ומשקיף עליו מלמעלה, נמצאת יחידת המאסטר. בכניסה נסתרת ממוקם חדר ארונות גדול פתוח לנוף, המשלב גם חדר כושר ביתי, חדר רחצה אלגנטי ומפנק במיוחד ומרפסת פרטית ומוצנעת הפונה דווקא לדופן הבית ופחות לרחוב. “לאור ההפניות של הבית פעם לרחוב ראשי ופעם לכיוון שכונת המגורים על בניינה הגבוהים, היו לנו התלבטויות לאן להפנות את חדר

ואינו מסתיים בקירות הבית או בוויטרית היציאה לגינה. האדריכלים יצרו באמצעות פתחים נכונים, רצף חללי המושך את העין מן הבית אל הגינה ולהיפך, ומייצר תחושת חלל גדול אף יותר. הגינה כשלעצמה – על עצי הפרי וערוגות התבלינים שבה – כאילו לקוחה מן הטבע. היא אינה מהוקצעת או פראית מדי ולכן משרה אווירה נעימה של טיול בחורשה. בין השיחים הוסתר גיקוזי להתפנקות של דיירי הבית. הקומה הראשונה היא קומת חדרי השינה ובה מוקמו שני חדרי אירוח לילדים השבים

ולכן תכננו עבורו ציר פרופילי ברזל דקים כדוגמת ענף עץ, המתחיל מרצפת קומת המרתף ועולה עד לתקרת הקומה הראשונה, ועליו נשענות המדרגות עצמן והמעקות”. העדינות שבשילובי החומרים – בטון, אבן, ברזל, עץ מסוגים שונים וזכוכית – יוצר חגיגה לעיניים. כחיץ בין המדרגות לבין החלל הראשי המכיל פינת אוכל, סלון ויציאה רחבה לגינה, תוכננה ספריה המשמשת לאחסון ספרים וכלי הגשה, ולה תפקיד פונקציונלי כמעקה לדופן הצרה של המדרגות. חלל האירוח של קומת הקרקע רחב ומזמין

“ רצינו ליצור אשליה של נפח לבית כדי למתן את תחושת הממד הצר והארוך ולייצר עניין לעין. וכך, מעטפת אפורה בתצורת "ר" חובקת שתי קוביות

הממשיכות את כיוונית החלל ובסופן קריצה מתעגלת. על אדריכלות הבית מספר אדריכל עוזו: "רצינו ליצור אשליה של נפח לבית כדי למתן את תחושת הממד הצר והארוך ולייצר עניין לעין". וכך, מעטפת אפורה בתצורת "ר" חובקת שתי קוביות. זו שפונה לשכונת המגורים נצבעה בגוון אפור בהיר ואילו השנייה, הפונה לרחוב, נצבעה בצבע אדום עז. "התלבטנו בין פרארי לבין עגבנייה בשלה", מחייך אדריכל וליקסון. נראה שהפרארי ניצחה. ■

הראשית לבית מצניע מדרגות חיצוניות היורדות למרתף. את הבאים מקדמת רחבה חיצונית מוקפת צמחייה וקוויטרינה גדולה המכניסה אור רב לחלקו הקדמי של המרתף. לעומקו של המרתף חוזר אור טבעי באמצעות הפאטיו ומאפשר גם לגינה להיכנס אליו ובה בעת שומר על הפרטיות בין הקומה לבין המתרחש בקומת הקרקע. תחושת ה"מרתף" אינה קיימת, ובמקומה עולה תחושה של קומת קרקע לכל דבר. התאורה בבית כמו הסתדרה לה בטבעיות ובאין מפריע. תעלות חפורות בתקרה

השינה הראשי וכיצד לשמור על פרטיות ושקט", אומר וליקסון. הפתרון שהציעו האדריכלים משלב פונקציה וצורה, או ליתר דיוק: "צורה עוקבת פונקציה" – בחזית האחורית הפונה לרחוב מוקם חדר השינה. באזור זה הפרטיות הוויזואלית מקסימלית, וכדי לפתור את הסוגיה האקוסטית ועדיין לאפשר אור ומרפסת – תוכננה זאת כאשר רק הממד הצר שלה פונה לרחוב ואילו הוויטרינה פונה כלפי הבית עצמו. קומת המרתף היא אולי הקומה המפתיעה ביותר. גשר קטן בכניסה

